

S betonem je to u nás nějak asi prokletý. Minule to bylo s potížema a teď taky.

Věděla jsem, že ke stavbě patří různý dohadování se a taky bohužel určitá nespolehlivost těch, na které se obrátíte. Velká nespolehlivost, to je tak nějak už místní českéj kolorit. Snažila jsem se na to poctivě vnitřně připravit a zatím se mi to dařilo docela ustát. A o to víc si vážím našeho pana Zedníka Junkerta s velkým Z, protože to je člověk spolehlivej, u práce přemýšlí, nic a ani vás tzv. neočůrá, dělá věci poctivě a fakt maká. Tak jsem se tím asi rozmazlila a ukolíbala a když teď přišlo něco z opačného spektra řemeslníkovy chování, rozhodilo mě to, ba přímo dost nas...šťvalo.

Když potřebujete dělat novou podlahu, obnáší to dostat na ni moc betóna. Hoodně moc betóna a to není jen tak. Musíte na to mít obří míchačku a....z ní to musíte nějak smysluplně dostat ven. Což se zpravidla dělá tzv. pumpou. O co jde, jsem doposud neměla představu. Minule to k nám dostávali takovým spešl udělátkem přímo z míchačky, který se ale úplně neosvědčilo. Teď tedy byla ve hře ta pumpa, což prý je obří věc. Nevěděla jsem jak obří je. Nicméně, zabralo by to velkej kus silnice a to v naší vesničce asi není úplně ideální. Znamenalo by to zábor a další náklady a hlavně by neprojel autobus třebaš.

Takže se hledalo další řešení. Nabídl ho pan starosta, že má kontakt na člověka v New Bubu, který tohle umí pořešit páč má nějaký spešl auto, který ten betón umí do domu dostat a není tak veliký. Brtník mu zavolał, dohodli se, že se přijede podívat, aby měl jistotu.

A.....nepřijel, depá, nepřijel. Když mu Brtník volal, bylo v telefoně nejdřív příznačný ticho, který značí, že člověk hledá výmluvu. Auto, rozbilo se mu auto. Ale teda ve čtvrtek by si mohl půjčit auto od přítelkyně a přijet. E?? Nemůže si ho půjčit hned? Nebo druhý den? Musíme čekat do čtvrtka? (Taky jsme pro něj mohli dojet, ale to se mu evidentně nechtělo, to bylo jasný). "No nic, niiiiic, klíid Koláče.", říkala jsem si. Co si říkal Brtník nevim, ale asi to taky bylo minimálně něco na uklidnění.

To už ale nezabíralo v ten čtvrtek, když maník, kterému pro jistotu Brtník znovu volal, zda to platí, přijel. Odmyslíme-li to, že nebyl schopen slušně pozdravit pana Junkerta, který v té době ještě na stavbě byl, tak pak přišlo něco mnohem "vtipnějšího". Páč nám oznámil, že on jen to auto dělá, betón, že si musíme sami a navíc hodil tak nehoráznou sumu, že myslím, že Brtníkovi vylezly údivem bulvy. Vylezly mu určitě, když si posléze uvědomil, že by to navíc

jak David Suchařípa v mladších letech. Domluvil se s chlapama co a jak, našteloval tu obludu, která měla kola 600x větší než já azačal jí rozkládat. Ta obří ruka, složená z x dílů, na který je připevněná hadice, kterou bude proudit beton, se najednou začala postupně zvedat a rozpažovat. Čučela jsem do oblak - doslova, fakt. A připadala si táááklenc malinká, jako tečička nějaká.

Ruka dojela do koruny starýho ořecha a zastavila se. Jako že úplně sama??? Podivila jsem se, páč to fakt vypadalo, že se při dotyku větví okamžitě zastavila. Technika je dneska mocná, čidla jsou fšade. Tady to mělo ale trošku prozaičtější důvod. Ne o moc míň technicky sasračnej, ale jinej. Pán totiž měl v ruce dálkový ovládání, kterýhožto jsem si, ohromena tou obří obludou, nevšimla. A velmi citlivě s tou rukou manipuloval. Aby.....nepoškodil ořech. Udělal mi radost. Říkala jsem mu, že se ztrátama počítáme - i třeba kdyby se něco se záhonkem mým jediným stalo, že prostě je to stavba a já ten záhonek dělala jen proto, aby to tu bylo trošku hezčejší. Pěkně se usmál a pravil, že se nemusím bát, že se vždycky snaží napáchat co nejmenší škody. A taky to byla pravda. To je tak hezký, když někdo u práce taky přemýšlí a nedělá jen nahrubo. To mě dycinky potěší.

Když přijela míchačka se samotným betonem, bylo už šécko připravený a začlo to. Přesun betóna z cisterny krz pumpu do Domečku trval asi hodinu. Ke konci přečerpávání vyšlo najevo, že objednaný beton nestačí. O málo, ale nestačí. Takže překérka. A Brtnika to zničilo. Páč mu nevyšel výpočet. Nevím přesně čím to bylo způsobeno, páč technický detaily jsem nezachytila, což ale není podstatný, odhaduju, že hodně toho betóna "sežralo" to kamení, pod ním. Asi víc, než se předpokládalo.

Podstatný je, že chlapi si na to pak sedli a vymysleli řešení. A aby toho betóna nechybělo zase tolik, tak pán, co obsluhuje tu obří pumpoobludu udělal maximum proto, aby z ní vydoloval šécko do posledního dechu milý pumpy. A přečerpával ještě co šlo zespona pumpy do koleček. To taky potěší, zvlášť v takovýhle moment.

No takže vybetónováno máme, řešení pro ten zádrhel taky máme - páč kus se dobetonoval normoš vlastníma silama v míchačce, a do výšky se to dožene polystronem ... A....! tím pádem konec dobrej šécko dobrý.